

Sion Nieuws

december 2025

een uitgave van de kerkenraadscommissie van de Geloofsgemeenschap Sion te Bussum

*Wim Blanken, 0294-413866, wm.blanken@hetnet.nl
Jan Mauritz, 035-6932847, secretaris.sion@gmail.com
Henk Nagel, 035-6947347, henk50nagel@hotmail.com
ds. Leendert W. van der Sluijs, 06-18389871, lwvdsluijs@gmail.com*

- verschijnt aan het begin van de maand -

We sturen maandelijks actueel Sion Nieuws als een tussentijdse manier
elkaar een handreiking te kunnen doen, of gemeentenieuws met elkaar te delen.

Vadertje Panov

Als ik al een kerstvertelling zou willen voorlezen (ik weet het, het is veel te vroeg, het is pas begin december), dan zou het over vadertje Panov gaan – misschien wel bekend: ‘De wonderlijke kerst van vadertje Panov’ van Tolstoj. Ga er maar eens goed voor zitten, ik wil het oude verhaal een beetje ingekort graag vertellen:

Lang geleden – bijna té lang geleden voor ’s mensenheugenis – leefde er een oude schoenmaker. Zijn huis was heel ver weg, bijna onvoorstelbaar ver, in een klein Russisch dorpje. Hij heette Panov. Maar niemand noemde hem Panov, of meneer Panov of zelfs schoenmaker Panov; overal in het dorp stond hij bekend als vadertje Panov, omdat iedereen hem zo aardig vond. Vadertje Panov was niet erg rijk – het enige dat hij in de wereld bezat was een kleine kamer met een raam dat uitzicht bood op de dorpsstraat. In die ene kamer woonde hij, sliep hij en maakte hij schoenen. Gelukkig waren er zoveel mensen die nieuwe schoenen lieten maken of hun oude schoeisel lieten opknappen en verzolen, dat vadertje Panov altijd genoeg geld had om brood te kopen bij de bakker, koffie bij de kruidenier en kool bij de groenteman om zijn lievelingssoep te maken.

Meestal glinsterden zijn ogen blij door zijn kleine, ronde brilletje en hij zong en floot en had voor iedere voorbijganger een opgewekte groet. Maar nu was het anders. Vadertje Panov stond treurig voor het raam van zijn winkeltje en dacht aan zijn vrouw die lang geleden gestorven was en aan zijn zoons en dochters, die allemaal groot waren geworden en naar elders vertrokken. Het was kerstavond en alle mensen waren gezellig thuis in de familiekring. Vadertje Panov tuurde de dorpsstraat in en zag achter de helder verlichte ramen kaarsen, lampjes en kerstbomen. De vage geur van gebraden vlees drong door de kieren bij de deur en het raam van zijn winkeltje. Vadertje Panov slaakte een diepe zucht. Daarna deed hij de enige lamp aan, reikte langzaam naar een hoge boekenplank en pakte een oud, bruin boek. Hij veegde wat snippers leer van de tafel, zette de koffiepot op de kachel, ging in zijn rieten stoel zitten en begon te lezen. Vadertje Panov was nooit naar school geweest en hij kon niet zo heel goed lezen, zodat hij met zijn vingers langs de regels gleed en de woorden hardop uitsprak. Hij las hoe een klein jongetje, Jezus, werd geboren, niet in een veilig warm huis, maar in een koeienstal, omdat er geen plaats in de herberg was. ‘Och, och,’ mompelde vadertje Panov, terwijl hij aan de punten van zijn snor trok, ‘waren ze maar hier gekomen.’ Hij las over rijke mannen die de woestijn doortrokken om het kleine jongetje Jezus geschenken te brengen – geschenken van goud en heerlijk ruikende kruidenijen.

‘Och, och,’ zuchtte vadertje Panov, ‘als Jezus hier kwam, zou ik niets hebben om aan hem te geven.’ Maar opeens glimlachte hij en pretlichtjes dansten weer in zijn ogen. Hij stond op, reikte naar dezelfde hoge plank en pakte een stoffige doos met een touwtje erom. Hij maakte de doos open en haalde er een paar heel kleine schoentjes uit. Hij nam in elke hand een klein schoentje en bekeek ze langdurig. Het waren de mooiste schoentjes die hij ooit gemaakt had. ‘Die zou ik hem geven’, mompelde hij en stopte ze toegewijd weer in de doos.

Hoe het verder gaat? Dit verhaal, deze kerstvertelling? Vadertje Panov vraagt diezelfde week een straatveger op de koffie, biedt een vermoeide arme vrouw met baby wat brood en voor even de warmte van zijn kleine huis (ze woonde bij de molen, maar nu ze de huur niet meer kan betalen, is ze onderweg naar familie). ‘Och, och,’ zei vadertje Panov, ‘je baby heeft geen schoentjes aan.’ ‘Ik kan ze niet voor hem kopen’, zei de arme vrouw bitter. Vadertje Panov pakte de doos van de hoge plank. De schoentjes pasten het kind precies. ‘Nu dan, die mag jij wel hebben’, zei hij zacht. Vadertje Panov pakte weer zijn boek en las verder waar hij gebleven was. En wat hij toen las, was dit: ‘Ik had honger en jij gaf me te eten, Ik had dorst en jij gaf me te drinken, Ik was koud en jij liet me binnen. Wat jij vandaag hebt gegeven, dat heb je aan Mij gegeven!’ ‘Och, och,’ zei vadertje Panov toen langzaam, ‘Hij is nu dus ook bij mij gekomen.’ De tranen in zijn ogen glinsterden als lichtjes.

We wensen elkaar alvast een gezegend Kerstfeest!
Ds. Leendert W. van der Sluijs

Diensten van geloofsgemeenschap Sion in december 2025,
op zondag om 17.00 uur in de Spieghekerk, Nieuwe 's Gravelandseweg 34 te Bussum
zondag 7 december – 2^e Adventszondag, ds. L.W. van der Sluijs (viering H. Avondmaal)
zondag 14 december – 3^e Adventszondag, ds. F. van den Bosch (Huizen)
zondag 21 december – 4^e Adventszondag, ds. E.C. de Waard (Amstelveen)
donderdag 25 december (16.00 uur) – 1^e Kerstdag, ds. L.W. van der Sluijs (zangbijeenkomst)
zondag 28 december, ds. H.J.P. de Pater (Nieuwegein)
woensdag 31 december - Oudejaarsdag (17.00 uur), ds. D. van de Streek (Voorthuizen)

Bijbelkring

De volgende Bijbelkring staat gepland op dinsdag 20 januari 2026, om 20.00 uur in het Spieghehuis. We lezen verder met elkaar in Genesis 3. Weet u (weer) welkom!

Uit een interview met ds. Smelt

Op 27 november jl. is in vertrouwen op de komst van Gods Koninkrijk ds. L.W. Smelt overleden, in de leeftijd van 71 jaar. Hij was van 1995-1998 bijstand in het pastoraat voor onze gemeente Sion. Nog dit jaar stond in het jongste nummer van het ouderenblad *Lichtspoor* een interview met ds. Smelt. Daarin vertelde hij dat hij altijd veel voldoening vond in de begeleiding van bijbelkringen, met name voor groepen in klooster Nieuw Sion. ‘Tegenwoordig gaat het heel vaak over het gevoel, maar de Bijbel is de bron en norm van het geloofsleven. Uit die bron drinken, dat is wat je daar leert.’ Een tekst die veel voor hem betekende, is wat staat in Romeinen 8: ‘Wij weten niet wat we bidden moeten zoals het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons, zucht met ons en de schepping mee.’ Een andere tekst die steeds met hem meeging, staat in 2 Korinthe 12: ‘Als ik zwak ben, ben ik sterk.’ Ds. Smelt merkte daarbij op: ‘Je begint als oefenaar en je eindigt als oefenaar. Het blijft stuntelen. Maar onze goede God laat ons niet los!’
